

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Monstris Et Monstrosis, Qvam Mirabilis, Bonvs, Et
Ivstvs, In Mvndo Administrando, Sit Devs, Monstrantibvs**

Stengel, Georg

Ingolstadij, 1647

§. 6. Sæpe sub deformi corpore pulchram animam latere.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51168](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-51168)

tuæ dederunt. Fortasse enim, vt animæ tantò maior esset pulchritudo, corpus meum deformè esse voluisti. Si non dedisti mihi, quod oculos aliorum delectet, dedi.

Iob. 26. 2. sti, quod mihi & alijs prospicit. *Cuius adiutor es, ait Iob ad Deum, numquid imbecillus? Et sustentas brachium eius, qui non est fortis?*

§. VI.

Sape sub deformi corpore pulchram animam latere.

In hanc sententiam, ait nonnemo, apud Euripidem,

*Δύσμορφος ἔιν μᾶλλον, οὐ καλὸς κακός.
Deformis sim potius, quam pulcher & malus.*

Itemq; Νῦν χρὴ δεάσταθαι. οὐδὲν τι δύσμορφιας ὄφελος, ὅταν τις μὴ φένας καλὰς ἔχει.

Animus spectandus est. Nihil pulchritudo

*Inuit, cum quis mentem non bonam
habet,*

Et sanè quemadmodum in gemmis, aut alijs lapidibus sæpenumero, sub ignobilis colore, latet pulcherrima natura, sic in corpore inuenusto non raro insignis animus tegitur. Rursumq; ut in ipso adamante po-

te potentissimum est venenum, si conteratur, ita contingit, ut formosissimus homo, mente sit prorsus virulenta. Quid conchis asperius, quid verrucosum magis? intus tamen quam frequenter lucidissimi reperiuntur vñiones? Corpus animi domicilium est. Ut ergo saepe vilem casam subierunt reges, sic, saepe in exiguo, aut curuo corpore rectæ animæ habitauerunt. Ostendit id in Aesopo natura, cuius animus cum excellens esset, vultus fuit barbarus. Ostendit in Galba oratore eloquentiâ claro, sed quem gibbus ingens premebat, non secus ac si burdonem ageret, aut asinum clitelarium. In eum igitur malignè lusit M. Lælius, cum diceret, *ingenium Galba malè habitare*. Nimirum, ut Aristoteles sapienter pronunciauit: *Deformes naturā nemo reprehendit: sed eos, qui ob otium vel negligētiā tales evaserunt.*

Aristot.
lib. 3.
Ethic. c. 5.

§. VII.

Non esse iudicandum secundūm faciem.

Quod si illos reprehendimus, quos natura deformes fecit, illum reprehendimus, qui dixit: *Nolite iudicare secundūm faciem, Io. 7. 24.* sed iustum iudicium iudicate. Quid enim de Christo judicassent illi, qui et si alioqui es-

H 4

set